ryjską z dźwięcznością Ionską. Formy jego są wykończone i ustalone, składnia więcéj wykształcona, niż w innych dialektach. Najznakomitsi pisarze tego dialektu są: Thucydides i Xenophon historycy; Platon filozof; Demosthenes, Lisias, Isokrates, Aeschines mówcy; Aeschylus, Sophokles i Euripides tragicy; Aristophanes komik.

3. Po upadku wolności Greckiéj stały się Ateny ogniskiem oświaty i siedliskiem uczonych, a dialekt Attycki stał się językiem powszechnym i literackim. Zmienił się jednak z czasem, pomimo usiłowania uczonych, aby go utrzymać w czystości, i w téj nowéj postaci został nazwany językiem powszechnym albo helleńskim (ἡ κοινὴ albo Ἑλληνικὴ διάλεκτος). Pisali w takim języku między innymi: Aristoteles, Theophrast, Apollodor, Plutarch, Lucian, Arrian i inni.

4. Podstawą Grammatyki jest dialekt Attycki klassyczny, obok którego wykazują się różnice innych dialektów.